

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201938
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3819201938.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcov: 1/ U., s miestom podnikania A. XXX/XX., M., IČO: XX XXX XXX, a 2/ U. S., trvale bytom L. XXXX/XX, M., proti žalovanému: X. A., trvale bytom W. XX, M., o zaplatenie úrokov z omeškania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. augusta 2019, č.k. 12C/12/2019-89, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcom 1/ a 2/ **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 40.000 eur od 18.10.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a výrokom II. priznal žalobcovi 1/ a 2/ voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne (po úprave petitu) zo sumy 40.000 eur odo dňa 15.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, nakoľko žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza za dňa 12.12.2011, sp. zn. 17C/130/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.4.2014, sp. zn. 19Co/66/2012-314, zaviazaný uhradiť im sumu 48.650 eur. Žalovaný si svoju povinnosť nespínil, a preto pohľadávku začal vymáhať súdny exekútor, v celkovej výške 53.966,95 eur. Dňa 13.6.2018 bola nevyvymožiteľná časť pohľadávky vo výške 49.501,15 eur postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky na nich. Súd po vykonanom dokazovaní uviedol, že v rámci vyporiadania svojho bezpodielového spoluvlastníctva s manželkou nadobudol žalovaný do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti a bola mu uložená súčasne povinnosť právnym dôvodom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť dedičom svojej manželky sumu 48.650 eur, a to do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Bolo nesporné, že túto sumu žalovaný dedičom svojej manželky po právoplatnosti rozhodnutia nezaplatil, hoci tak mal urobiť do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Medzi stranami nebolo sporné, že pohľadávka dedičov manželky žalovaného voči žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 48.650 eur bola dňa 13.6.2018 postúpená na žalobcov, a to už v čase, keď bola exekučne vymáhaná. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný doposiaľ sumu 48.650 eur nezaplatil, hoci tak mal urobiť najneskôr do 7.10.2014. Obom žalobcom tak vznikol voči žalovanému aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy. Keďže ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zostal žalovaný dlžný žalobcom sumu vyššiu ako 40.000 eur, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom z tejto istiny, v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, úroky z omeškania, ktoré si žalobcovia uplatnili v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., počnúc dňom 18.10.2014, kedy už bol žalovaný v omeškani. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie nebral do úvahy listinné doklady, ktoré na pojednávaní dňa 19.8.2019 predložil a ktoré preukazovali, že predchádzajúcim oprávneným vysporiadal všetky podližnosti a že nárok žalobcov je neoprávnený. Ďalej uviedol, že neoprávneným vymáhaním si pohľadávky sa veritelia dopúšťajú trestných činov podvodu, vydierania a hrubého nátlaku, pričom tieto skutočnosti oznámil súdu na pojednávaní dňa 19.8.2019 a súd sa nimi nezaoberal a do zápisnice z pojednávania to nezapísal. Upozornil, že s manželkou si vyporiadali BSM, a teda pohľadávka jeho detí voči nemu je neoprávnená, pretože v súdnom rozhodnutí Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 17C/130/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19Co/66/2019-314, sa nenachádzajú listinné dôkazy preukazujúce vysporiadanie BSM medzi manželmi, ktoré na súd predložil, a v spise chýbajú, nakoľko s dôkazmi v spise niekto na súde neoprávnené manipuloval, čím došlo k nesprávnemu posúdeniu právneho stavu a k vydaniu mylných rozsudkov, proti ktorým sa nedokázal odvolať, nakoľko bolo sfaľované potvrdenie o prevzatí si rozsudku. V doplnení odvolania žalovaný uviedol, že na pojednávaní sudca prejednávajúci vec, po jeho upozornení, že veritelia sa dopúšťajú voči nemu trestných činov, ich poslal všetkých zo súdnej siene na chodbu, pričom žalobca telefonoval tretej osobe s tým, že mu oznámil, že súdu predložil doklady o neoprávnenom nároku žalobcov, a zisťoval, čo je to podvod na chránenej osobe, pričom požadoval, aby mu tretia osoba zavolała naspäť. Potom, ako prebehol telefonát s treťou osobou, sudca odišiel zo súdnej siene, a tretia osoba volala žalobcovi, že je to v poriadku, že to vybaví. Sudca sa vrátil do pojednávacej miestnosti a povedal, aby odišli, že rozsudok pošle poštou. Žalovaný má za to, že žalobca a súd prostredníctvom tretej osoby počas telefonátu zmanipulovali rozhodnutie počas pojednávania, pričom neboli brané do úvahy jeho argumenty o spáchaní trestných činov na jeho osobe a o manipulácii konania. Žiadal na tomto základe, aby súd zrušil platobný rozkaz a vydal uznesenie, ktorým zamietne nárok žalobcov na úroky z omeškania v celom rozsahu ako neopodstatnený a nezákonný.

3. K podanému odvolaniu sa žalobcovia písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

6. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

7. Z citovaného ustanovenia § 380 CSP vyplýva, že v podanom odvolaní odvolateľ vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t.j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Jedinú výnimku predstavuje oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

8. Žalovaný namietal, že na pojednávaní predložil listinné doklady preukazujúce, že predchádzajúcim oprávneným vysporiadal všetky podližnosti a nárok žalobcov je neoprávnený.

9. Odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú. V konaní žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil nárok žalobcov na zaplatenie uplatnených úrokov z omeškania. Žalovaný v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyvracal, resp. oslaboval nárok žalobcov. Žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť istinu rozsudkom súdu právoplatného dňa 7.7.2014. Žalovaný však odvodzoval svoju obranu od listinných dôkazov z rokov 1998, 1999 a 2006. Tieto však boli reflektované už v rozhodnutí, ktorým mu bola uložená povinnosť uhradiť istinu právnym predchodcom žalobcov.

10. V odvolaní žalovaný tvrdil, že neoprávneným vymáhaním pohľadávky sa veritelia dopúšťajú trestných činov podvodu, vydierania a hrubého nátlaku. Namietal, že tieto skutočnosti oznámil súdu prvej inštancie, no napriek tomu sa nimi nezaoberal a ani ich nezachytil v zápisnici z pojednávania.

11. Podľa odvolacieho súdu je i táto námietka nedôvodná. Veriteľ sa nedopúšťa trestného činu uplatnením svojho práva na zaplatenie úrokov z omeškania, a rovnako sa nedopúšťa trestného činu vymáhaním svojej pohľadávky zákonnou cestou. Ak preto na tieto skutočnosti súd prvej inštancie nereagoval, neporušil právo na spravodlivý proces žalovaného, nakoľko skutočnosti tvrdené žalovaným sa netýkali nároku uplatneného žalobcami v konaní. Pre úplnosť je však potrebné uviesť, že ak má žalovaný podozrenie zo spáchania trestných činov veriteľmi, je oprávnený podať trestné oznámenie orgánom činným v trestnom konaní.

12. Ak žalovaný v ďalšej časti svojho odvolania odkazoval na „mylné rozsudky“, ktoré mu uložili povinnosť zaplatiť istinu právnym predchodcom žalobcov, je nevyhnutné vychádzať z toho, že tieto rozsudky sú právoplatné a vykonateľné. To znamená, že sú nezmeniteľné a záväzné a ich závery nie je možné v tomto konaní posudzovať z hľadiska ich správnosti. Ich nápravy sa žalovaný mal možnosť domáhať v daných súdnych konaniach v rámci opravných prostriedkov.

13. Žalovaný tiež spochybňoval postup sudcu súdu prvej inštancie. Tvrdil, že prostredníctvom žalobcu a tretej osoby zmanipulovali súdne rozhodnutie.

14. Odvolací súd má za to, že zmanipulovanie napadnutého rozhodnutia nebolo preukázané, t.j. že by bolo rozhodnuté v neprospech žalovaného v dôsledku trestného činu sudcu, resp. iných subjektov zúčastnených na konaní.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

16. V odvolacom konaní mali plný úspech žalobcovia, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní im však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd vyslovil, že žalobcom 1/ a 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).